

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 11250/2023
07.03.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Зорана Хаџића, Мирјане Андријашевић, Весне Мاستиловић и Надежде Видић, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Вујица Алексић, адвокат из ..., против туженог ББ из..., чији је пуномоћник Филип Спалевић, адвокат из ..., ради враћања зајма, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2878/22 од 21.11.2022. године, у седници одржаној 07.03.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2878/22 од 21.11.2022. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2878/22 од 21.11.2022. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2878/22 од 21.11.2022. године, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена пресуда Основног суда у Крагујевцу П 2437/19 од 08.02.2022. године којом је усвојен тужбени захтев тужиоца и обавезан тужени да тужиоцу исплати на име дуга по основу уговора о новчаној позајмици, закљученог 28.12.2018. године износ од 3.500,00 евра у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате са законском затезном каматом од 01.03.2019. године до исплате, као и да му накнади трошкове парничног поступка у укупном износу од 121.620,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права са предлогом да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/2011...10/2023, у даљем тексту: ЗПП).

Према одредби члана 404. став 1. ЗПП, ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана и

уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Правноснажном пресудом усвојен је тужбени захтев тужиоца и обавезан је тужени да тужиоцу исплати 3.500 евра у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате, на име дуга по основу уговора о новчаној позајмици закљученог дана 28.12.2018. године између тужиоца у својству зајмодавца и туженог у својству зајмопримца, који је сачинио ВВ по њиховом казивању, и којим су уговорили да тужени врати тужиоцу зајам до 01.03.2019. године. Тужени, на коме је био терет доказивања, није оспорио да је предметни уговор закључен, није предложио доказ за своје наводе да се предметни уговор односи на куповину возила, нити је доказао да је тужиоцу вратио наведени зајам.

Према оцени Врховног суда у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији туженог као изузетно дозвољеној у смислу одредбе члана 404. став 1. ЗПП, јер не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе и новог тумачења права, имајући у виду врсту спора садржану у тражењу судске заштите, као и начин пресуђења, с обзиром на то да је одлука суда о основаности тужбеног захтева заснована на примени одговарајућих одредби материјалног права и у складу са праксом овог суда у сличној чињенично-правној ситуацији.

Из наведених разлога, нису испуњени услови да се у овој парници прихвати одлучивање о ревизији туженог, као изузетно дозвољеној. Зато је на основу члана 404. ЗПП, Врховни суд одлучио као у ставу првом изреке овог решења.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП („Сл. гласник РС“, бр.72/11...10/23), Врховни суд је установио да ревизија није дозвољена.

Чланом 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари поднета је 13.05.2020. године. Вредност предмета спора је износ од 3.500 евра у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Како вредност предмета спора побијаног дела правоснажне пресуде не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, Врховни суд је оценио да је ревизија туженог недозвољена и на основу члана 413. ЗПП, одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Весна Субић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић